

ÎNTEPRINDEREA – SUBIECT DE DREPT COMERCIAL

Vlad PĂDURARU

Universitatea Tehnică a Moldovei

Abstract: *Întreprinderea este definită ca un organism economic, în fruntea căreia se află o persoană numită întreprinzător, care combină forțele naturii cu capitalul și munca în scopul producerii de bunuri și servicii.*

Cuvinte cheie: *Întreprindere, persoană juridică, activitate economică, caracter comercial, finanțe, profit, întreprinzător*

Întreprinderea este o activitate organizată de o persoană (întreprinzător) pe risc economic propriu, în scopul obținerii de profit. Întreprinderea este un organism economic structurat de întreprinzător pe riscul său, risc ce constă în combinarea celor 3 factori: capital, mijloace financiare și muncă, de care întreprinzătorul dispune sau pe care și le procură de la alții. Actele și faptele juridice săvârșite de întreprinzător în exercițiul întreprinderii sale dau împreună caracter de fapt de comerț întreprinderii. În dreptul modern se pune accentul pe caracterul economic, lucrativ al unei întreprinderi, și nu neapărat pe caracterul comercial al acesteia. Întreprinderea este definită prin riscul economic pe care și-l asumă întreprinzătorul atunci când își organizează o activitate în ideea obținerii de profit. În prezența acestui risc asumat, distincția dintre întreprinderea comercială și cea civilă, ca formă de organizare a unei întreprinderi, nu mai prezintă relevanță.

În legislația noastră se face deseori referire la întreprindere ca subiect de drept. Conceptul, greșit, de altfel, își are fundamentele în vechea legislație comunistă a contractelor economice și în tendințele greșite ale legislației franceze actuale de a personifica întreprinderea.

Întreprinderea în calitate de principala formă a desfășurării activității comerciale își găsește definiția în vechiul Cod Comercial Român care este reglementat în art. 3 o serie de întreprinderi pe care le califică drept fapte de comerț. Astfel, erau considerate fapte de comerț întreprinderile de spectacole publice, întreprinderile de comisioane, agenții și oficii de afaceri, întreprinderile de construcții, întreprinderile de fabrică, de manufactură și imprimărie, întreprinderile de editură, librărie și obiecte de artă, întreprinderile de transporturi de persoane sau de lucruri etc. Întrucât, Codul comercial nu definea noțiunea de întreprindere, în doctrină au fost date mai multe definiții ale acesteia. Astfel, în concepția clasică a dreptului comercial, întreprinderea a fost definită ca un organism economic, în fruntea căreia se află o persoană numită întreprinzător, care combină forțele naturii cu capitalul și munca în scopul producerii de bunuri și servicii. Se observă că, noțiunea de întreprindere desemna o activitate organizată de o persoană fizică sau juridică pentru realizarea de bunuri și servicii, iar nu un subiect de drept. Calitatea de subiect de drept o avea întreprinzătorul, cel care organiza pe riscul său activitatea; acesta putea fi o persoană fizică, în cazul întreprinderii individuale, sau o societate comercială, în cazul întreprinderii societare. Diferite acte normative cuprind și ele definiții ale întreprinderii. Astfel, o definiție legală găsim și în O.U.G. nr. 44/2008, art. 2 lit. f) potrivit căreia întreprinderea economică este activitatea economică desfășurată în mod organizat, permanent și sistematic, combinând resurse financiare, forță de muncă atrasă, materii prime, mijloace logistice și informație, pe riscul întreprinzătorului, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

Întreprinderea comercială, așa cum s-a remarcat în doctrina de specialitate, desfășurarea unei activități economice (comerciale) impune încheierea unor acte juridice și săvârșirea unor fapte juridice și operațiuni comerciale. În accepțiunea actualelor reglementări, aceasta înseamnă că întreprinderea economică (comercială) se realizează prin acte juridice, fapte juridice și operațiuni comerciale. Întrucât, privesc o întreprindere economică (comercială), aceste acte juridice, fapte și operațiuni economice pot fi denumite, convențional, acte juridice comerciale. Dealtfel Legea Nr 845 din 03.01.1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi prin art. 3 definește caracterele întreprinderii. Întreprinderea-persoană juridică și întreprinderea-persoană fizică au aceleași drepturi

și obligații, cu excepția răspunderii patrimoniale pentru obligațiile lor.Întreprinderea devine subiect de drept din momentul înregistrării de stat. Astfel reflectând celor expuse de mai sus am desprins următoarea concluzie că **prin activitatea de întreprinzător** se poate de afirmat că este acea activitate de fabricare a producției, de executare a lucrărilor și de prestare a serviciilor, desfășurată de cetățeni și de asociațiile acestora în mod independent, din propria inițiativă, în numele și cu riscul propriu, sub răspunderea lor patrimonială, în scopul asigurării unei surse de venituri permanente. În calitate de întreprinzător poate activa o persoană fizică sau juridică, care efectuează orice gen de activitate economică neinterzisă de lege.

Bibliografie

1. BOSTAN I. *Suport de curs, Drept comercial, UTM 2013, ISBN 978-9975-45-272-4*
2. Codul Civil al Republicii Moldova nr. 1107-XV din 06.06.2002
3. Legea Nr.845 din 03.01.1992 cu priveri la antreprenori și întreprinderi